

בבית המשפט המחוזי תל אביב יפו

בשבתו כבית משפט לנוער

תפ"ח 2294-05-17

בפני הרכב כבוד השופטים:

נויטל, חיימוביץ' גונטובניק

תיק גמור-הכ"ד מיום 3.5.21

המבקש:

שחר אפרים הר נשר

יליד: 03/05/2000 ת.ז.ז.: 211909122

דליה 3 גבעתיים

באמצעות עו"ד נוגה ויזל ועו"ד אללוף-קיסיל

מרחוב גורדון 34 רחובות

נייד: 052-3295296 מייל: nw@012.net.il

- נ ג ד -

המשיבה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

תגובת המשיבה לבקשת הסנגורית לעיון חוזר – להתיר

פרסום קטעים מתוך הכ"ד

נבקש לציין כי החלטת ביהמ"ש הנכבד מיום 3.5.21 נתנה תוקף להסכמות הצדדים, והגם שמבחינה דיונית אין הליך משפטי של עיון חוזר בהחלטה מעין זו, תינתן תגובת המאשימה לגופה של הבקשה:

1. בפתח הדברים נציין כי יש להוסיף את המתלוננת, באמצעות ב"כ, כמשיבה לבקשה.

2. עמדת המאשימה הינה כי ניתן להוסיף את אמירת בית המשפט המבטאת אמון בעדות

הנאשם כמפורט בסעיפים 43-44 להכרעת הדין:

43. אל מול כל אלה יש להציב את עדותו של הנאשם. זו הותירה עלי רושם

מהימן.

44. כבר בחקירתו במשטרה, הוא מסר גרסה ברורה, לא מתלהמת וכנה,

הכוללת פרטים שיכלו להזיק לו. הוא לא ניסה להשחיר את פניה של א.א. או

להגזים בתיאור הדברים.

יש בתוספת זו כדי לבטא את מהות זיכוי של הנאשם כמפורט בהכ"ד, ויש בה כדי

לבטא את נקודת האיזון הראויה בין מכלול השיקולים.

3. מעבר לכך, מתנגדת המאשימה להרחבת הפרסום. מדובר במתלוננת קטינה, שהעידה כשהיתה עובר להגיעה לגיל 15 שנים בלבד. כפי שצויין בהכרעת הדין, במהלך שמיעת הראיות בתיק, התגלתה תמונה של מתלוננת הסובלת, במישור הטיפולי, מפוסט טראומה מינית. בנוסף חשש למצבה הנפשי ומוגבלות בתחום השכלי, כפי שעלה מהמוצגים שהוגשו בעניינה, שלא נפרטם כאן, מפאת צנעת הפרט.
4. חוק בתי המשפט – סעיף 68 (ב) מבסס את הצורך בדלתיים סגורות (ואיסור פרסום) לשם הגנה על מתלונן (או נאשם) בעבירות מין, וכן לשם הגנה על עניינו של קטין חסר ישע, ולשם הגנה על אדם עם מוגבלות שכלית או נפשית. בענייננו, חלות הנסיבות כולן. גם סעיף 24 לחוק הנוער (טיפול והשגחה) שתש"ד-1960, מציב רשת הגנות על מתלונן קטין מפני פרסומים מזיקים, בפרט בעבירות מין.
5. שאלת הפרסום נבחנה על ידי הפסיקה. במסגרת השיקולים עומד שיקול כבד משקל והוא הצורך להגן על מתלוננות בעבירות מין. החשש כי הפרסום יוביל להרתעת קורבנות של עבירות מין מלהתלונן ולהעיד מחשש הפרסום הכרוך בכך, ניכר ומשמעותי. דווקא במקרים של זיכוי, מתעצמים השיקולים, שכן "מתלוננת-בכח", שהיתה קורבן לעבירת מין, לא תדע מראש אם בימ"ש יאמין לתלונתה, ויהיה בכך הרתעה של קורבנות לחשוף את פגיעתן בהליך חקירתי ומשפטי. שאיפתה של החברה לחשוף עבירות מין, ופגיעות מיניות בילדים בפרט, עלולה להיפגע אנושות ככל שיורחב הפרסום. ר' רע"פ 5877/99 יאנוס. ר' ת.פ. 420/01 (מחוזי חיפה).
6. הכרעת הדין רווייה בפרטים ותיאורים שפרסומם עלול להביא לזיהויה של המתלוננת ולפגיעה אנושה בפרטיותה, בפרט עת מדובר במתלוננת שנחקרה בחקירות ילדים בטרם מלאו לה 14, והעידה בעת היותה קטינה.

7. סביר כי דווקא במעגלים הפנימיים המשפחתיים היודעים את פרטי הפגיעה, יודעים גם את מהות הכ"ד המזכה, ויש בתוספת המוזכרת בסעיף 2 כדי להבהיר זאת. מעבר לכך, ככל שחיפשנו, לא מצאנו פרסומים על אודות התיק ברשתות החברתיות, ועולה החשש כי יהיה שימוש באמירות מתוך הכ"ד לצורך הסכסוך המשפחתי, הליכים משפטיים אחרים ואמצעי המדיה השונים.

איריס פמיליה-פוגל, עו"ד
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

א' בסיוון תשפ"א
12 במאי 2021

פמת"א 05/00001376/16

סימוכין 061207/2021